

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz OK 4/12
11.04.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganom Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu privremenog oduzimanja imovine proistekle iz krivičnog dela u odnosu na imovinu koju poseduje treće lice Đ.S., odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog D.R. i punomoćnika trećeg lica, S.Đ., adv. Z. Z., podnetom protiv pravnosnažnih rešenja Višeg suda u Beogradu - Posebno odeljenje Poi-Po1 51/11 od 24.01.2012. godine i Kv Po1 69/12 od 03.02.2012. godine, u sednici veća održanoj 11.04.2012. godine većinom glasova, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog D.R., podnet protiv pravnosnažnih rešenja Višeg suda u Beogradu - Posebno odeljenje Poi-Po1 51/11 od 24.01.2012. godine i Kv Po1 69/12 od 03.02.2012. godine.

ODBACUJE SE kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti punomoćnika trećeg lica, S.Đ., podnet protiv pravnosnažnih rešenja Višeg suda u Beogradu - Posebno odeljenje Poi-Po1 51/11 od 24.01.2012. godine i Kv Po1 69/12 od 03.02.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem istražnog sudije Posebnog odeljenja Višeg suda u Beogradu Poi-Po1 51/11 od 24.01.2012. godine usvojen je zahtev Tužilaštva za organizovani kriminal Oik 25/11 od 08.12.2011. godine za privremeno oduzimanje imovine i odlučeno da se imovina za koju postoji osnovana sumnja da je proistekla iz krivičnog dela izvršenog od strane okr.D. R.

privremeno oduzima i to u odnosu na imovinu koju poseduje treće lice, Đ. S. stan broj 1 označen kao stan ... upisan kao privatna svojina P.D., sa obimom udela ..., upisana kao privatna svojina P.D., sa obimom udela ...

Odlučujući o žalbi punomoćnika okrivljenog D.R. i trećeg lica S. Đ., Viši sud u Beogradu - Posebno odeljenje, rešenjem Kv Po1 69/12 od 03.02.2012. godine odbio je žalbu kao neosnovanu.

Protiv navedenih pravnosnažnih rešenja, branilac okrivljenog D. R. i punomoćnik trećeg lica S.Đ., adv. Z.Z. , podneo je Vrhovnom kasacionom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 2. ZKP i povrede krivičnog zakona iz člana 439. stav 1. tačka 3. ZKP i člana 3. tačka 6. Zakona o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela, s predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev za zaštitu zakonitosti, preinači rešenje KvPo1 69/12 od 03.02.2012. godine i odbije kao neosnovan zahtev Tužilaštva za organizovani kriminal Oik 25/11 od 08.12.2011. godine ili da ukine prvostepeno i drugostepeno rešenje i predmet vrati na ponovnu odluku.

Nakon što je primerak zahteva za zaštitu zakonitosti, u smislu člana 488. stav 1. ZKP dostavio javnom tužiocu, Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 488. stav 2. ZKP, o kojoj nije obavestavao javnog tužioca i branioca, jer veće nije našlo da bi njihovo prisustvo bilo od značaja za donošenje odluke. Na sednici veća Vrhovni kasacioni sud je razmotrio spise predmeta, sa rešenjima protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podnet, pa je, po oceni navoda u zahtevu, našao:

Neosnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog D.R. ukazuje da je prvostepenim i drugostepenim rešenjem učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 439. stav 1. tačka 3. ZKP, koja je u smislu člana 485. stav 4. ZKP, predviđena kao jedan od razloga zbog kojih okrivljeni ili branilac, kao ovlašćena lica, u smislu člana 483. stav 1. ZKP, mogu podneti zahtev za zaštitu zakonitosti.

Naime, odredbom člana 439. stav 1. tačka 3. ZKP propisano je da povreda krivičnog zakona postoji ako je krivični zakon povređen u pitanju da li je odlukom o krivičnoj sankciji ili o oduzimanju imovinske koristi ili o opozivanju uslovnog otpusta povređen zakon.

U konkretnom slučaju, citiranim pravnosnažnim rešenjima nije odlučivano o oduzimanju imovinske koristi u smislu člana 91. do 93. KZ, već o imovini proistekloj iz krivičnog dela, u smislu odredbi Zakona o

oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela, pa time nije ni mogla biti povređena odredba člana 439. stav 1. tačka 3. ZKP, kako se to neosnovano ističe u zahtevu.

Iz zahteva za zaštitu zakonitosti proizilazi da branilac okrivljenog, razlozima koje daje u vezi sa navedenom povredom iz člana 439. stav 1. tačka 3. ZKP - da S.Đ. ne može imati status trećeg lica u smislu člana 3. tačka 6. Zakona o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela i da nema ni jednog dokaza da je imovina sa okrivljenog prenet na S.Đ., kao treće lice, u suštini ukazuje na povredu zakona iz člana 441. stav 3. ZKP u vezi člana 3. tačka 6. Zakona o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela, koja takođe predstavlja razlog za podnošenje Zahteva za zaštitu zakonitosti od strane okrivljenog u smislu člana 485. stav 4. ZKP.

Po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, i u ovom delu izneti navodi zahteva su neosnovani iz sledećih razloga:

Prema odredbi člana 3. tačka 2. Zakona o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela, imovinom proisteklom iz krivičnog dela smatra se imovina okrivljenog, svedoka saradnika ili ostavioca koja je u očiglednoj nesrazmeri sa njegovim zakonitim приходima. Prema tački 7. istog člana, vlasnikom se smatra okrivljeni, svedok saradnik, ostavilac, pravni sledbenik ili treće lice, a trećim licem se, u smislu tačke 6. navedenog člana, smatra fizičko ili pravno lice na koje je prenet imovina proistekla iz krivičnog dela.

Kako je pravnosnažnim rešenjima protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podnet utvrđeno postojanje osnovane sumnje da je okr.D.R. izvorni vlasnik imovine koja se oduzima, ta imovina je mogla biti oduzeta i od S. Đ. kao trećeg lica, jer je ona izvedeni vlasnik te imovine, na koga je imovina prenet, a za šta nije neophodno postojanje posebnog, formalnog ugovora.

Prema tome, prvostepenim rešenjem (a time ni drugostepenim rešenjem kojim je prvostepeno rešenje potvrđeno) odnosno odlukom da se privremeno oduzme imovina koju poseduje treće lice S.Đ., a za koju imovinu postoji osnovana sumnja da je proistekla iz krivičnog dela, nisu povređene odredbe člana 441. stav 3. ZKP u vezi člana 3. tačka 6. Zakona o oduzimanju imovine, na koju povredu ukazuju navodi zahteva za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog D.R. S toga je Vrhovni kasacioni sud zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog, u tom delu, ocenio neosnovanim.

Branilac okrivljenog D.R. kao osnov podnošenja zahteva navodi i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 2. ZKP, što, u smislu odredbe člana 485. stav 4. ZKP ne može biti osnov za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti.

Ispitujući dozvoljenost zahteva za zaštitu zakonitosti punomoćnika trećeg lica S.Đ., Vrhovni kasacioni sud nalazi da je isti, u ovom delu, nedozvoljen.

Odredbom člana 483. stav 1. ZKP propisano je da zahtev za zaštitu zakonitosti mogu podneti Republički javni tužilac, okrivljeni i njegov branilac.

Punomoćnik trećeg lica, u smislu navedene zakonske odredbe, ne spada u krug lica koja mogu podneti zahtev za zaštitu zakonitosti, pa je zahtev punomoćnika trećeg lica S.Đ., nedozvoljen.

Iz iznetih razloga, na osnovu odredaba člana 491. stav 1. i člana 487. stav 1. tačka 2. u vezi člana 483. stav 1. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Dragana Vuksanović

Bata Cvetković